

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 21. Paschatis, & Pentecostes baptismus quomodo intelligendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

verissima, certum est, nequaquam audiendi, qui vel periculum, ac discrimen, in quod parvulorum vita vocatur, vel Siricij Epistol. i. ad Himmer. Glossa in Gratian. de consecr. dist. 4. cap. 15. & 17. aliorum quæ autoritates, quibus baptismi singulis diebus collati mentio est obijcere ausi fuerint. Nam & imminentibus periculis satis consultum erat, cum necessitatis urgente, singulis diebus baptizare fas esset: & citati scriptores de mortis, aut grauioris morbi discrimine locuti sunt; quemadmodum et ipsa Glossa patet, quæ si alio ferebatur, nos ab eius autoritate, & fide discedimus.

Paschatis, & Pentecostes baptismus quomodo intelligendus.

CAP. XXI.

Quod autem dictum est, Paschatis, & Pentecostes tempore olim baptizandi consuetudinem viguisse, lectores animaduertant, oportet, ita intelligendum non esse, perinde ac quolibet eorum baptizari, omnibus liceret. Constat enim eos, qui à Paschatis die ad Pentecosten edebantur, ipso Pentecostes tempore, & qui ab hac ad illum lucem hauriebant, in Paschatis celebritate, sacro fonte renatos fuisse. quo sensu interpretor Tertulliani testimonium lib. de Baptif. cap. 19. ubi de Paschate, & Pentecoste loquens, *diem, inquit, baptismo solenniorem pascha prestat, cum & pas-*

Nati post
Pascha,
baptizabā-
tur in pen-
tecoste,
contrā qui
post Pen-
tecosten
nascaban-
tur, in a-
schate.

so, in

no, in qua tingimur, adimpleta est. exinde Pentecoste ordinandis lauacris latissimum spatium est. Nam, quia à Pentecoste ad Pascha longius interuallum est, quàm è contra, plures Paschate, quàm Pentecoste baptizabantur. & ideo baptismus Paschatis solennior, quàm Pentecostes. Ad huius etiam rei confirmationem plurimum facit, quòd Childebertum Regis Galliarum filium, qui in Paschatis solennitate ortus fuerat, proximo Pentecostes die, baptismo lustratum esse, ex Gregorio Turonèsi lib. 8. histor. Franc. cap. 4. supra ostensum est: cuius verba denuo repetam: *in die sancto Pascha, stante fratre nostro Sygberto in Ecclesia, procedente Diacono cum sancto Euangeliorum libro, nuncius Regi aduenit, unaquè vox fuit pronuntians lectionem Euangelicam, ac nuncij dicentis, filius natus est tibi, unde factum est, ut omnis populus in utraque annunciatione proclamaret pariter: gloria Deo omnipotenti, sed baptismum in die sancto Pentecostes accepit.* Atque huius quidem generis exempla plurima reperiri posse existimo; si quis veterum annales diligenter peruoluerit. verùm, quia nullam persuadendi necessitatem afferunt, ijs omissis, ad rationes, siuè coniecturas veniam, quæ me in hanc sententiam præcipuè impellunt, nam, cum sexcentis ærupnis, ac periculis hominum vita, ac præcipuè infantum obnoxia sit; putare debemus, ne sine baptismo pueri diem suum obirent, religionis administris fuisse cordi, ipsos, quo primùm per Ecclesiæ sanctiones liceret, salutari lauacro admouere. Ex quo efficitur, ut, cum sola Paschatis, & Pentecostes so-

Plures paschate, quàm pentecoste baptizabantur.

Post Evangelij annunciationem, populus respondens, gloria tibi Domine.

lennia olim baptismo ministrando præfinita fuerint, alteris eorum, quæ primo incidissent, vnumquemque baptizari oportuerit. natis autem post pentecosten, pascha, post pascha, pentecosten proximior est, igitur illos paschate, hos Pentecoste baptismate donatos fuisse, fatebimur. Deinde vetus est opinio, multorum sæculorum experientia confirmata, hominum voluntate nihil in rebus humanis esse mutabilius, quis igitur veteres fidei Christianæ principes imprudentiæ non accuset: si, baptismi tempus ab altera celebritate in alteram longius differri, passi fuissent. Nequè idcirco tamen hunc morem ab hominibus seruari oportuisse, censendum est, sed alij locorum interuallo ad dictum diem adesse non poterant: alij, diuturni temporis poenitentia flagitia commissa redimere, necesse erat: quos, omissa priori celebritate, in altera baptizari, Ecclesiæ consuetudo patiebatur. Quare de vtriusque diei solennibus ita breuiter concludo, infantes quidem ipsi, quæ natalem ipsorum diem propius sublequebantur, baptismi sacris initiatos fuisse: adultos vero, statim ac poenitentia, ac catechismi tempus expleuerant, nisi itineris molestia, vel alia difficultate impedirentur, siue paschate, siue pentecoste aquis lustralibus aeternæ salutis consuluisse,

Infantes
proximiori
natali suo
vel Penteco-
ste, vel Pas-
chate bap-
tizabantur,
adulti vero
ea Pascha-
tis, vel Pen-
teosten
celebritate,
quæ cate-
chismum
propius
subleque-
batur.